

Guldbrandsen: Da Forslaget om Lønninger og Pensioner ved Statsbanedriften var til første Behandling her i Folketinget i forrige Samling, udtalte jeg paa mit Partis Vegne en Beklagelse af, at Forslaget kun omhandlede en Løsning af Spørgsmaalet om Lønninger og Pensioner og ikke tillige indeholdt Bestemmelser vedrørende Statsbanernes Organisation. Jeg udtalte tillige i denne Sammenhæng — ligeledes paa mit Partis Vegne — at man betragtede disse to Spørgsmaal, Organisations- og Lønningsspørgsmaalet, som saa nær sammenhængende, at de vanskeligt kunde løses ud fra hinanden, og at man fandt det ønskeligt, at disse to Spørgsmaal løstes samtidigt og helst paa det samme Forslag. Paa det Forslag, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder i denne Samling har forelagt i Landstinget, har han indført Bestemmelser, hvorved Statsbanedriftens Organisation bliver fastslaaet, og jeg finder Anledning til at bringe den højtærede Minister en Tak, fordi han saaledes har taget Hensyn til det Ønske, jeg tillod mig at fremsætte i Fjor. Det foreliggende Forslag falder ganske naturligt i 4 Afsnit, saaledes som ærede Medlemmer ville have set. Det første Afsnit omhandler Organisationen, og dertil medgaar i alt 13 Paragraffer; derefter komme Lønningerne, derefter Andel i Udbyttet, og sluttelig omhandles Pensionerne. Naar Talen er om Statsbanernes Organisation, maa jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa to Institutioner, der ere ganske sideordnede, nemlig Statsbaneanlægene og Statsbanedriften. I Spidsen for Statsbanedriften staar efter den nuværende Ordning Generaldirektøren, i Spidsen for Statsbaneanlægene Overingeniøren. Disse to Institutioner have ikke nogen Forbindelse med hinanden. Statsbanedriften er underlagt Ministeren for offentlige Arbejder, og det ere Statsbaneanlægene ogsaa, uden at der, som sagt, er noget Forbindelsesled imellem dem. En saadan Ordning er absolut dansk. Ser man hen til, hvorledes man har ordnet Forholdet med Hensyn til ny Statsbaneanlæg andetsteds, i Tyskland, England, Sverige eller Norge, vil man finde, at man der er gaaet en ganske anden Vej. Man vil der finde, at de, der staa i Spidsen for saadanne Nyanlæg, ere undergivne en af Statsbanedriftens Ledere eller Direktører og altsaa saaledes staa i Forbindelse med Statsbanedriften. Dette Spørgsmaal om Statsbaneanlægernes Stilling var Genstand for omhyggelig Overvejelse og Diskussion i Jernbanekommis-

sionen, og det Resultat, som Kommissionen kom til, var, at Statsbaneanlægene burde nedlægges, og at Ledelsen af Anlæg af ny Statsbaner burde overdrages Banechefen eller Banedirektøren, saaledes at den, som ledede Baneafdelingen, samtidig kom til at lede Nyanlæg af Statsbaner. Man var nemlig af den Opfattelse, at den Mand, som stod i Spidsen for Vedligeholdelsen af Statsbanerne og ledede hele den Virksomhed, som drejede sig derom og om Statsbanernes Bevogtning, ogsaa maatte have bedst Forstand paa, hvordan en Statsbane skulde bygges, for at den kunde være forsvarlig, tilbørlig stærk og solid, og at han i alt Fald vilde have bedre Betingelser for at have en Mening derom, end f. Eks. Ingeniører, der gennemgaaende have haft deres Arbejde paa et Kontor. Det er, som sagt, ogsaa den Vej, man er gaaet andetsteds. Det er en Selvfølge, at jeg for mit Vedkommende ikke er ganske tilfreds med, at dette Forslag ikke er gaaet den Vej. Som ærede Medlemmer ville have set, er der ingen Bestemmelse i det foreliggende Forslag, der gaar ud paa, at Statsbaneanlægene skulle ophøre. Jeg kan forstaa, at den højtærede Minister kan have Grunde, som jeg respekterer, men som jeg i øvrigt ikke skal nævne her, til ikke at foreslaa, at Statsbaneanlægene skulle nedlægges straks, og til at holde paa, at de maa blive staaende nogen Tid, men paa den anden Side kunde jeg dog ønske, at de Bestemmelser, som findes her i Forslaget med Hensyn til Statsbaneanlægernes fremtidige Stilling, vare gaaede ud paa, at naar det belejlige Øjeblik kom, da man kunde nedlægge Statsbaneanlægene, det da ikke skulde gaa unyttet hen. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Det, som staar her i § 1, første Stykke, angaaende Statsbaneanlægene, gaar simpelthen ud paa, at disse skulde bestaa som Institution. Det eneste, der siges, er, at den højtærede Minister kan henlægge Statsbaneanlægene under Generaldirektionen, altsaa under den øverste Ledelse for Statsbanedriften. Se vi saa desuden hen til § 4, hvor denne Tanke bliver nærmere udviklet, er Meningen den, at Ministeren — saafremt altsaa Ministeren bestemmer, at Statsbaneanlægene skulle henlægges under Statsbanedriften — kan henlægge dem under Generaldirektøren eller under en af de andre Direktører. Det, som der altsaa her er Tale om, er simpelthen kun en Mulighed for, at Statsbaneanlægene komme under Ledelse enten af Generaldirektøren for Statsbanedriften eller en af de andre Direktører, men jeg